

Dvě cesty - Wenki

C G C G C - C7
Život je jak křídla můry, co roztančí se kolem hvězd,
F G C Ami F G C - C7
zlatá cesta vede zhůry, svět dovede nám hlavy splést,
F G C Ami F G C
zlatá cesta vede zhůry, svět dovede nám hlavy splést.

Žít znamená sílu dýchat, srdce mít zas dokořán,
v poháru zlo s dobrem míchat a radovat se z dalších rán,
v poháru zlo s dobrem míchat a radovat se z dalších rán.

Zač nás osud krutě trestá, mám tě rád, to přísahám,
nebyla's nikdy jedna ze sta, rád tvoje vlasy v dlaních mám,
nebyla's nikdy jedna ze sta, rád tvoje vlasy v dlaních mám.

Jedna cesta vede tudy, druhá těsně vedle ní,
postavil je cestář z nudy, když nikdy se nerozdělí,
postavil je cestář z nudy, když nikdy se nerozdělí.

Proč nad osudem si zoufat, hlavu v dlaních často mít,
jdem každý po své cestě stoupat, přesto můžem se za ruce vzít,
jdem každý po své cestě stoupat, přesto můžem se za ruce vzít.

Však neztrácejme nikdy hlavu, sám osud se nenaplní,
umět zastavit se v davu, jen to je vůle stvoření,
umět zastavit se v davu, jen to je vůle stvoření.

Ta malá je přece štěstí a on zlobí už pod kůží,
nejdřív do zdi ránu pěstí, pak zabalím tě do růží,
nejdřív do zdi ránu pěstí, pak zabalím tě do růží.